Bohaterka mało znana

Uratowała wiele ludzkich istnień, sprzeciwiła się przerywaniu ciąż, za co groziła jej kara śmierci. Właściwie cudem uszła z życiem. Irena Konieczna - ginekolog, żołnierz AK, więźniarka obozu Auschwitz - Birkenau, bohaterka wojenna, twórczyni poradnictwa rodzinnego, społeczniczka związana była z Osieczną.

fot: www.youtube. com/watch?v=0eQAecYaJXkr

Pochodziła ze znanej w Osiecznej na końcu XIX wieku i na początku XX wieku rodziny Koniecznych, którzy brali udział w powstaniu wielkopolskim. Maria i Marcin Konieczni mieli jedenaścioro dzieci. Mieszkali w małym domku przy ulicy Gostyńskiej w Osiecznej (w ubiegłym roku domek ten rozebrano). Dzieci rozeszły się po kraju. W Osiecznej pozostała tylko córka Stanisława.

Jeden z synów - Antoni (brat Stanisławy) był ojcem Ireny Koniecznej, której poświęcony jest ten tekst. Antoni jako siedemnastolatek wyprowadził się z Osiecznej do Poznania. Tam wykształcił się i pracował jako dziennikarz. Do Osiecznej chętnie jednak wracał. Tutaj przecież mieszkała siostra z rodziną, rodzice, którzy po śmierci zostali pochowani na miejscowym cmentarzu parafialnym. Odwiedzał więc krewnych, składał kwiaty na grobie rodziców. Miejsce, z którym był bardzo związany chętnie pokazywał swojej córce Irenie.

Irena Konieczna urodziła się 7 października 1905 roku w Poznaniu. Tam skończyła żeńskie gimnazjum, a kilka lat później - studia medyczne na Uniwersytecie Poznańskim, została lekarzem ginekologiem. Podjęła pracę w szpitalu w Inowrocławiu jako ginekolog - położnik. Kiedy wybuchła wojna została lekarzem wojskowym, jako medyk brała udział w bitwie nad Bzurą. Z Inowrocławia została przez Niemców wysiedlona do Starachowic. Tam również pracowała jako lekarz. Przygotowywała pielęgniarki do pracy w oddziałach leśnych partyzanckich. W trudnym czasie wojny Irena, społeczniczka, szybo podjęła działania, które miały na celu pomoc rodakom. Wspólnie ze Stefanią Piechocką w październiku 1939 roku założyły drużynę harcerską "Młody las" o profilu medyczno-sanitarnym. Została żołnierzem AK i Szarych Szeregów, przyjęła pseudonim "Dąb".

21 sierpnia 1943 roku została aresztowana przez gestapo i przewieziona do obozu pracy w Bliżynie. Stamtąd trafiła do obozu Auschwitz - Birkenau. W Oświęcimiu osadzono ją jako lekarza w szpitalu, gdzie zajmowała się ginekologią i położnictwem. Przy trudnych porodach współpracowała ze Stanisławą Leszczyńską autorką "Raportu położnej z Oświęcimia". Pomagała dzieciom, na których przeprowadzane były doświadczenia, radziła, by przemywać niemowlętom oczy pokarmem, robiła wszystko, by noworodki przeżyły, odmówiła Niemcom przerywania ciąż. Powiedziała: "Jako lekarz przysięgałam bronić życia, a nie je niszczyć", za to groziła jej kara śmierci, której cudem uniknęła. Uratowała wiele ludzkich istnień. Po wojnie wiele osób, które urodziły się w obozie i którym pomogła przeżyć odszukało ją i dziękowało za dar życia.

Irena Konieczna w 1945 roku uniknęła ostatniego transportu ewakuacyjnego z obozu i przez kilka miesięcy pozostała tam, mimo że obóz był już zlikwidowany, aby opiekować się i nieść pomoc ciężko chorym i noworodkom, które nie miały już matek.

Po powrocie do mieszkania w Inowrocławiu okazało się, że zajął je już ktoś inny i że lekarka nie ma gdzie mieszkać. Wyjechała więc do Gdańska, gdzie mieszkała i pracowała aż do śmierci. Tam założyła i kierowała Poradnictwem Rodzinnym w Diecezji Gdańskiej, współpracowała z Telefonem Zaufania "Anonimowy Przyjaciel" w Gdańsku. Kiedy zalegalizowano aborcję musiała zmienić specjalizację, bo odmawiała mordowania nienarodzonych dzieci. Założyła pierwszą drużynę harcerską "Nieprzetarty szlak" dla dzieci niepełnosprawnych.

Została uhonorowana wieloma odznaczeniami, tak krajowymi, jak i nadanymi przez władze polskie na obczyźnie m. in. krzyżem kawalerskim Polonia Restituta (drugie pod względem precedencji polskie państwowe odznaczenie, nadawane za wybitne osiągnięcia na polu oświaty, nauki, sportu, kultury, sztuki, gospodarki, obronności kraju, działalności społecznej, służby państwowej oraz rozwijania dobrych stosunków z innymi krajami. Ustanowione przez Sejm Rzeczypospolitej ustawą z dnia 4 lutego 1921 jako najwyższe odznaczenie państwowe po Orderze Orła Białego) oraz papieskimi odznaczeniami Benemerenti. (odznaczenie honorowe ustanowione przez papieża Grzegorza XVI w 1832 roku, przyznawane za długoletnie i wyjątkowe zasługi dla kościoła katolickiego).

Zmarła nagle 8 czerwca 1993 roku. Pochowana została w Gdańsku.

Telewizja Polska Kraków nagrała i opublikowała film poświęcony mało znanej bohaterce - Irenie Koniecznej. Film pod nazwą "Irena Konieczna - cała dla życia" otrzymał I nagrodę w kategorii programów telewizyjnych na XXX Międzynarodowym Katolickim Festiwalu Filmów i Multimediów Niepokalanów 2015.

W Osiecznej nie ma już osób spokrewnionych z Ireną Konieczną, bowiem syn Stanisławy Kurasińskiej (z domu Koniecznej) zmarł bezpotomnie w latach siedemdziesiątych XX wieku. Na cmentarzu parafialnym znajduje się jedynie nagrobek dziadków pani Ireny oraz jej kuzyna - Józefa Kurasińskiego.

W Gdańsku żyją i działają osoby, które znały Irenę Konieczną i razem z nią pracowały w harcerstwie.

Za pomoc w pozyskaniu informacji dziękuję pochodzącej z Leszna Felicji Krzymińskiej oraz pochodzącemu z Kąkolewa panu Glapiakowi, którzy od wielu lat mieszkają w Gdańsku i słowem świadczą o czynach Ireny Koniecznej.

ALDONA NYCZAK

Zagraj!

Liga Gier Planszowych to porozumienie Klubów Gier Planszowych z naszego regionu. Grając w lidze zdobywacie wartościowe nagrody. Jak i gdzie grać dowiecie się na stronie www.liga-gier-planszowych.pl

A w co gramy najczęściej? Dziś opowiemy Wam o grze Carcassonne.

Carcassonne to gra przypominająca domino. Nie znajdziemy w niej jednak klocków z punktami. W pudełku są 72 płytki z nadrukowanymi fragmentami mapy. Za ich pomocą budujemy zamki, klasztory, drogi i pola stawiając na położonych płytkach swoje pionki - tak zwane Meeple. W ten sposób układamy na stole mapę i zdobywamy punkty. Carcassonne to gra strategiczna. Ty decydujesz jak rozbudować planszę i kiedy warto użyć pionków.